

І.П. Коваленко
**ДЕТЕРМІНАНТИ БАГАТОЗНАЧНОСТІ ПОНЯТТЯ
 «ПРАВОВА КУЛЬТУРА»**

Необхідною умовою розбудови в Україні правової держави є формування правової культури її громадян. Проте єдиного розуміння сутності поняття «правова культура» ще немає. У науковій літературі трапляється понад 250 визначень правової культури, що є свідченням неоднозначності та багатогранності цього поняття. Єдиний аспект, в якому досягнуто консенсусу між науковцями, стосується того, що це поняття утворене на ґрунті синтезу категорій «право» та «культура». Інші аспекти визначень правової культури детермінують об'єктивні та суб'єктивні чинники. По-перше, характер політичного режиму, що суттєво впливає на усвідомлення й сприйняття законодавства та усієї правової системи громадянами. За комуністичного режиму поняття правової культури мало ідеологічне забарвлення. Натомість в умовах становлення демократії воно набуло гуманістичного змісту.

По-друге, національні традиції. Так, у пострадянських країнах правова культура за традицією радянських часів має тенденцію визначатися з позиції права, тоді як на Заході — з позиції культури.

По-третє, дослідницькі завдання того чи іншого науковця. Кожен науковець, використовуючи це поняття, адаптує його до певного змістовного контексту. Так, науковці, що досліджують проблему формування правової культури різних верств населення, здебільшого використовують біхевіористський підхід до сутності цього суспільного феномену, відповідно до якого правова культура являє собою певний комплекс стереотипів правосвідомості та правомірної поведінки, що притаманний суспільству, соціальній групі, або окремому індивіду, і виявляється як у суспільному житті, так і професійно-виробничій діяльності.

Ю.В. Пасмор

**ДО ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «ПРАВОВА ІНФОРМАЦІЯ»
 В СИСТЕМІ СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ**

Українське законодавство трактує поняття «правова інформація» як сукупність документованих або публічно оголошених відомостей про право, його систему, джерела, реалізацію, юридичні факти, правовідносини, правопорядок, правопорушення, боротьбу з ними та профілактику.

Але, на нашу думку, правова інформація — це складне соціально-психологічне, науково-методичне, філологічне явище, формула норм і правил, за допомогою яких забезпечується функціонування соціальних комунікаційних систем у суспільстві.

Практика свідчить, що правова інформація вкрай необхідна на всіх етапах правотворчої та правозастосовної діяльності. Її вплив на прийняття управлінських рішень, виявлення потреб у законодавчому регулюванні конкретного виду суспільних відносин, створення законопроектів і законів є очевидним. Це також стосується значення правової інформації при

реалізації та контролі за виконанням законів, її ролі у формуванні правової культури та правосвідомості особи, групи, нації, суспільства в цілому.

Саме тому система правової інформації як у правовій галузі, так і в інших сферах функціонування української економіки, науки, освіти, культури тощо, потребує ретельного аналізу та обґрунтування характерних ознак і вимог цього виду інформації. Можна погодитися з українським ученим Є.Б.Кубко, який наводить деякі особливості правової інформації:

а) правова інформація для широкого кола громадян повинна бути лаконічнішою, але різноманітнішою за своїм змістом, ступенем складності, максимально доступною та якісною;

б) надходження правової інформації має бути систематичним та оперативним, що пов'язано зі швидким оновленням законодавства;

в) інформація повинна супроводжуватися методологічними порадами та бібліографічного рекомендаціями.

На нашу думку, правова інформація має бути достовірною, щоб об'єктивно відбивати реальність; максимально повною, тобто відбивати всі факти, явища, процеси, що стосуються даного явища.

Таким чином, навіть з вищезазначених позицій, поняття правової інформації в контексті завдань формування в Україні інформаційного суспільства, потребує подальшого і поглибленого аналізу.

Н.Б. Кононенко

ОБЛАСНА НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ЯК ДЖЕРЕЛО ДОКУМЕНТОПОСТАЧАННЯ ФОНДІВ ПУБЛІЧНИХ БІБЛІОТЕК РЕГІОНУ

Регіональний бібліотечно-інформаційний ресурс є важливою складовою стратегічних ресурсів держави. Його значення зумовлене використанням інформації в усіх сферах суспільного життя під час вирішення складних завдань соціально-економічного розвитку країни, нині воно суттєво зростає з розвитком новітніх інформаційних технологій, необхідністю реалізації Національної програми інформатизації та входження України у світовий інформаційний простір.

Управління формуванням повноцінного регіонального бібліотечно-інформаційного ресурсу як складової системи інформаційних ресурсів держави є одним із першочергових завдань обласної універсальної наукової бібліотеки (ОУНБ). Серед її обов'язків — діагностика та прогнозування розвитку єдиного розподіленого бібліотечного фонду регіону, моніторинг стану реалізації обласних і місцевих програм поповнення бібліотечних фондів, прийнятих для виконання Указу Президента України «Про невідкладні заходи щодо розвитку бібліотек України», методична та науково-консультаційна допомога публічним бібліотекам регіону. В умовах постійного недофінансування комплектування фондів сільських і районних бібліотек ОУНБ виконує нині функції джерела їх документопостачання. По-перше, це здійснюється через розподіл літератури, яка безплатно надходить до обмінних фондів ОУНБ згідно з цільовими державними